

Бодушка штасе



БЕОГРАД, СУБОТО, 13 МАРТА 1943

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима »Пресак« за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин.,
полугодишње 94.— годишње 188
динара.

БРОЈ 68 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЈЕДИНСТВЕНА ЗГОДА ЈЕНКИ-А ДА УДЕСЕ - ЕНГЛЕЗЕ

Вашингтон, марта. — Америчка штампа у последње време постала је много заједљива према Енглезима и није могла више да пређути главни циљ Рузвелтов.

»Њујорк пост« пише отворено: «До сада смо правили само пробе, а сада нам се пружила прилика да се наплатимо. Америчко-шпански рат, Версальски мир, Њу-Дил, све су то биле само прире-

ме да се дочекамо светског гospодарења, а у овом рату мора-
мо да окончамо нашу замисао,
да дођемо до колонија. А пошто
су колоније држали углавном
Французи и Енглези, није наша
кривица што они морају стра-
дати.

Наша је девиза: узми од онога
који нешто има, пошто не можеш
узети од онога који ништа нема,

ОТКУД САД ТОЛИКО

Лондон, марта. — Три године британски адмиралитет изјављује да су немачке вести о енглеским губитцима претеране. Међутим, ових дана је Черчил признао да је Енглеској потопљено 500 ратних бродова. Када се зна да је Британија једва имала 1000 бродова онда из тога саопштења произлази да је више од половине целинске флоте потопљено.

Лепо вели народна посло-

вица: Ако коза лаже, не лаже рог!

ЗАВИДЕ ИМ

Њујорк, марта. — После извршene регрутације америчке златне омладине, претседник организације ове омладине примио је од организације црначке омладине »Нјам-Нјам« из Африке овај протестни телеграм:

— Срам вас било! Зар ви да нам отмете рекорд у неписмености, кад смо ми до сада имали то првенство. Ми вам завидимо, што сте успели, и поред толико школа, да останете примитивни више него ми.

ЛАЖНА КАРТА

Лондон, марта. — Чувени адут „атлантска карта“ за коју су највиши играчи верујали да сигурно добија показала се као маркирана. Са њом су изгледа велики коцкари варали у игри и ошварцирали све кибицере. Зато у будуће на ову карту неће више нико да игра, али је то сада доцкан, пошто су сви остали шварци.

МЛАТЕ ПРАЗНУ СЛАМУ

Лондон, марта. — Сарадник „Рајтера“ Џон Бул замолио је Черчил да му одговори на следеће питање:

— Како то да се воде дискусије о пољским границама, када је немачка војска у Пољској?

Черчил је кратко одговорио:

— А зашто па да не пустимо људе да се занимају, кад и онако немају друга послана. А што је главно, то нас ништа не кошта.



— Речите ми, Самуеле Коне, зашто се ми морамо борити за краља и империју!

— То и ја вас питам господине капетане!

НИЈЕ САЛОНСКИ ИГРА



— Јој, господине Стаљине, стали сте ми на жуљ.

Ша је баби мило то јој се и снило

Њујорк, марта. — Сви љу-
јоршки листови донели су
на првој страни изјаву аме-
ричког министра морнарице
без морнарице Нокса у ко-
јој дословно пише:

— Наш политички сан је
да загосподаримо морима
целе земаљске кугле. За са-
да смо господари Мичиген
језера, а када изградимо
флоту, онда ћемо да заме-
нимо Енглезе и да им поду-

премо кућу одозго.

После ове изјаве, Черчил је добио нервни напад због

савезничке лојалности.

НОВЕ ФРАЗЕ

Лондон, марта. — Познати ве-
штак за фразе Харолд Кинг про-
нашао је нову формулу за пора-
зе. Њему изгледа да су Совјети
решили да успоре своју офанзи-
ву, јер неће људи да се затрче
у Европу док се не заврши »кру-

пно светско питање« о одређива-
њу пољско-совјетске границе.

Према овом допису Харолда
Кинга изгледа да су Совјети по-
стали први центални — због
батина.

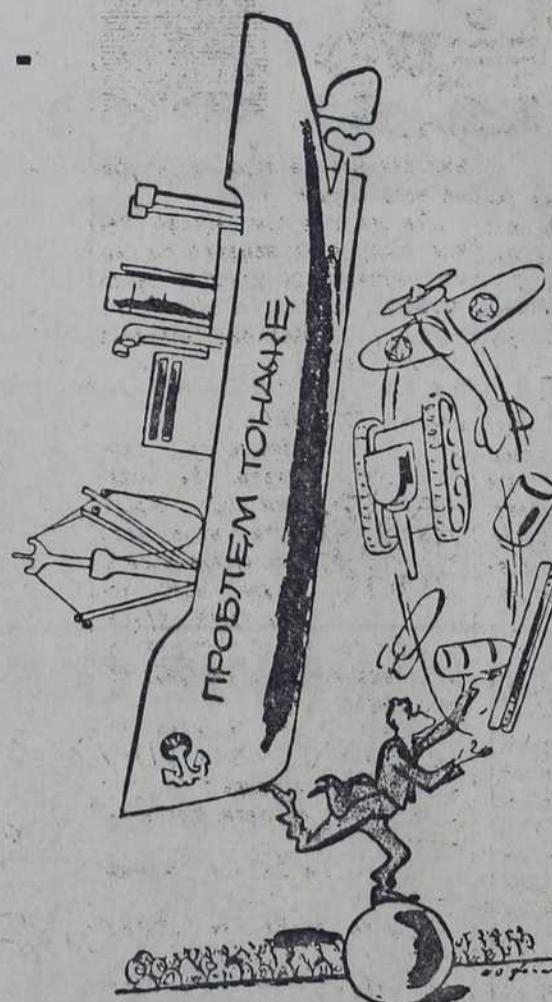
— *



СПОЉНИ КАД ПРОЛЕЋНИ ДУНУ ВЕТРИ -

Снегови се топе и пролећње воде
Блескови и паже изнеше из моде
Бољшевизам себи гроб ће да искоља
То му гарантује сва сложна Европа
Лупали у бубањ, правили се важни
А успехи ови сви су били пажни
И на реци Миус, од Харкова јужно
Офанзива запе очајно и тужно
И место победа и велике славе
Ортаци су тужно оборили главе
Целе зиме била лажи офанзива
А сада ће исток да буде пасива
Оно што су хтели, због чега се дигли
Не пође за руком, то нису постигли
Јер Немци су борци, ту су посла тврда
То им доказују од пешева брда
Нису могли никде продор да направе
Већ су само своје полупали главе
Зато сад шапућу и вратове криве
Јер се од европске плаше офанзиве.

У Африци стање исто ко и прије
Ортачина дрема, осовина бије
И ако су ови слабији по броју
Јенки се од страха купају у зноју
Јер кад треба запет и жртвовати нешто
Ове мушки бабе извлаче се вешто
Врућ им много песак а брѓови ниски
Лакше им је пити: цин, бренд и виски
И правити гозбе, нег' и ки у борбу
Они баш не воле много густу чорбу
За гангстерски подвиг спремна их је маса
Први су за пљачку, да се здипи каса
А да гину глупо, нису толко луди



РУЗВЕЛТ: — Ми смо људи, који се задовољавају само са чудима.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Лондонски, »Дејли Телеграф« пише, да је сада као и раније главна брига Черчилла, упркос његовог оптерећења ратним задацима, да осигура процват и безбедност Британске Империје.

И Рузвелт има интереса да овај рад помогне, да би могао што боље и богатије наплатити свој труд од енглеских доминиона и колонија.

АКРОБАТИ У РАТУ

Дописник за морнарицу лондонског »Дејли Мејл« мисли, да рат на Океанима личи на артистичку приредбу.

Овај дописник дошао је до тога закључка због жонглирања са цифрама о потапању и новоградњама бродова. Јер до сада ова мајсторија блефирања личи за право на циркуску режију.

Енциклопедија Британика

Пораз: Обична ствар.

Преговарати: Некога преварити.

Ратна флота: Средство за убијање.

Америка: Конкурент коме треба подвалити.

Кина: Једна неуспела спекулација.

Ортаклук: Посао где само Енглез треба да заради.

Часна реч: Меница без рока.

Сентименталност: Срамота за Енглезе.

Рат на Пацифику: Изгубљен посао.

Африка: Мутна вода где се пење риба.

Балкан: Земља, која извози ћуре.

Подморнице: Божја казна.

Бољшевизам: Трговина за невољу.

ДВОСМИСЛЕНО

Лондонски »Тајмс« интервјујао је министра претседника Черчилла и тражио неколико кратких мишљења о ратној ситуацији. Черчил

се ограничио само на неколико речи: Британија је у рату са својим пријатељима.

ЕПИГРАДМ

Због куршлуса и Донеца
Сада Москва брига сеца
Па нам пева бјје
Чим на нулу спаде жива
Престала и офанзива.
Туће балалајке.

Због неколко мањих брда
У Тунису посла тврда
Веле није згода
Хвалио се Черчил цабе
Прогнозе му збила слабе
Све је лук и вода.

А шта на ово име да каже го-
сподин Рузвелт? И Америка се
налази у рату са својим пријатељима.

Састанци и топле шетње
Говори и празне претње
Ко ће да их броји
А када се све то збере
Океан им флоту ждере
Тону сви конвоји.

ПОСЛЕДЊИ ИЗЛАЗ

Лондонски »Дејли Мејл« сазијава да је пронађена нова игра која се зове »Јенки дудл страйк«, коју играју амерички војници на енглеском тлу, да све трешти.

Ако и то не помогне да се подигне офанзивни дух ове војске која дере турое од седења, онда ће се организовање офанзиве препустити партнекама нове игре.

Метеоролошки извештај

Европа: Ведро и лепо време. На морима буре и непогоде које су онемогућиле сваки саобраћај. На Истоку је мраз попустио и почело је топљење снега. Ту се очекује даље побољшање времена.

Африка: У Тунису повремени пљускови и велика клизавица за Англосаксонце. На мору велике олује које су одувале силне конвоје.

Америка: Хладњикаво и магловито. Чести циклони и велика промаја. Лапавица у надама и прогнози. На океанима подморски вулкани, нарочито на Атлантику.

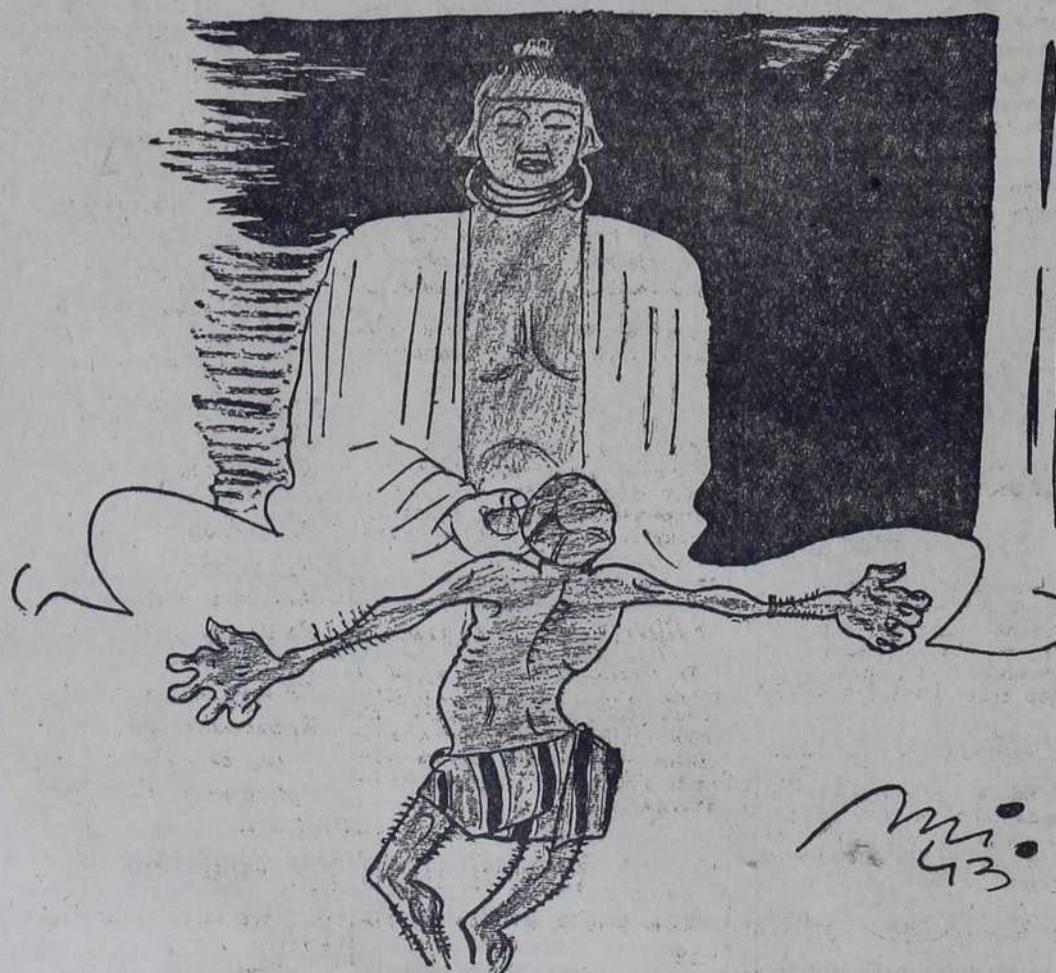
АЗИЈА: Слана и мраз у Индији. У Кини кошава која дува у правцу запада. У Бурми сунчано време а на Индском океану дува тајфун.

Австралија: Барометар пада. Антициклон над Пацификом. Вејвице и олује на Новој Гвинеји.

ПРЕГЛЕД И БЛЕФ ЗИМСКИ БРЗО ВЕТРИ

Нађи се вальда још наивних људи
Који ће да гину, док се Јенки тове
То се, браћо, мудра политика зове
Али кад се зарада, клопа, ал' без крви
Ту су они онда најпречи и први.

А ортаци њини, с' енглеског острва
Са њиховог стола живеће од мрва
А то они неће, навикли на пљачку
Па на офанзиву ударили тачку
И место да троше гранате и метке
Они плету замке и користе сплетке
Наивне будале фарбају без четке
Па по свету траже најамнике ретке
И да с' Америком још учврсте слогу
Они јој сметају и подмећу ногу
А ова им враћа то на начин исти
Па зато се слажу, рачуни им чисти
Ко је њихов ортак, тај је бостан обро
А случај Пољака показује добро
Та атлантска карта, баш им вреди збиља
А само да некога добро натоциља
Да некога слабог поделе и сатру
Пољаци су скоро изгутали ватру
Ко год је добио енглеску заштиту
Њега удесиши горе нег Вла питу
Борба за Атлантик ко мећава гура
На свима морима олуја и бура
А од гордих паћа свуда олупине
Подморничка криза сад ортаке брине
Сва њихова сретства и одбрана снажна
Обмана су били и превара лажна
У флоти им била уздање и нада
Јер без тога хоће да сатре блокада.



Ох, моћни Будо — Русе си, казнио бољшевизмот, Американце Рузвелтом, а нас твоје вере поклонике да вечно глођемо суву енглеску kost.

НЕДЕЉА ПО НЕДЕЉИ

НЕДЕЉА 7 МАРТ

Прича ми јутрос Тома, учитељ, на пијаци.

„Е, богати баш су чудни ови доктори. Само да ти узме пару, а за лечење колај радита...“

„Шта си сад запео да грдиш докторе? — питам га ја.

„Ама како да их не грдим ка да ме удесише за Врбицу. Био сам здрав као дрен, па ме надари ѡаво да испитам стомак. И мах сам вальда неку киселину шта ли.“

Како ме узеше у своје руке, пре три године, ја све горе. Осуших се, добих неке грчеве и изгубих апетит.

Ишао сам од једнога до другога, трошио паре и куповао разне медикаменте, али мени све горе. Најзад ми јуче рекоше за једног лекара да све зна. Одох њему. Узе ми дваес банки и на крају ми рече: Морате три дана да пијете само чај или ћете редовно узимати ове лекове, које ћу вам преписати.“

„А када ћу узимати лекове? — питам га ја.

„Три пута дневно, после јела — одговори ми он.“

ПОНЕДЕЉАК, 8 МАРТ

Паја шустер стоји за дуван а гла ву му сва завијеј на. Знам га да не пије и да је добар мајstor, па ме ово зачуди.

— Шта је то било са тобом мајstor Пајо? — питам га ја.

— Осакати ме она моја аспида!

— Сигурно сте се посвађали?

— Јок брате, онако смо разговарали кад она дохвати кашику за сипање па ме цвокну у главу.

— Мора да си је нешто увредио?

— Ама јок! Она ме пита да ли бих волео да се удаша за другог а ја јој кажем: Ти знаш море мене. Никоме ја не желим зла..

УТОРАК 9 МАРТ

Сневеселио се мој стари друг Бата па нит' говори ни ромори. Само нешто миче устима као да се моли Богу.

— Шта ти је Бато? — питам га ми у кафани.

— Море не питај. Постао сам страшно расејан. Ништа не знам шта радим.

— А откад ти је то?

— Ђаво ће га знати. Тек сам јутрос приметио. Управо, јутрос је то приметио мој касапин.

— Како то он да примети.

— Па ето како. Узео је моје следовање и већ пошао кући ка да ме он задржа. Оставите го сподине тај дебрецинер. Ја се зграњух а он ми приће и из цепа извади повећу комадешку кобасице. Онако расејан ја сам је стрлоа у цеп.

— Оће то, оће кога не познаје — насмеја се Шаца, стари шаљивчина.

СРЕДА, 10 марта

Био сам на једној покерској партији, која није одржана. Домаћица, дама из вишег света, позвала господу и даме или се они

договорили да не играју због велике пиксле. Када је то домаћица видела, решила је да своје гости не служи кафом и сендвичима да би што пре отишли. Гости се међутим, реше да седе што дуже и тако се направи жур. Као на сваком журу и овде се говорило освему и свачему. Једна пуначка госпођа, коју раније чини познавао, окоми се на враче и хироманте. Базала је на њих дрвље и камење и од ње нико није могао да дође до речи. Паде ми то у очи па запитам домаћицу наравно шаљатом ко је дама. Она ми одговори да је то богата удовица Анка, која има петоспратницу и двадесет и три кираџије.

— Зашто она толико мрзи враче? упитах је.

— Преварили су је пре двадесет година. Једна чувена врача прорекла јој да ће прво добити богатог мужа а онда ћерку, међутим она је прво добила два сина и ћерку па тек онда мужа — одговори домаћица пакосно.

ЧЕТВРТАК, 11 МАРТ

Мој син имао недавно писмени задатак из српског. Петљао он, петљао и јуче донео задатак. Наравно, на њему двојка или испод оцене професор је написао неке хијероглифе које ни кроз лупу не могу да одговари. Шта сам знао да радим. Одем у гимназију да потражим наставника српског језика. Једва га ћајем. Неки млад човек са начарима. Претставих му се и умолих га да каже шта је оно написао на задатку, пошто се као отац бринем.

Он узе ону свеску и поче да се мучи и презнојава. После пу-

них пет минута лупи се руком по челу и рече:

„На још шта сам написао. Дејко пише врло немарно па сам му написао да убудуће читко пише...“

Ја само зграбих ону свеску па заглавих врата.

ПЕТАК, 12 МАРТ

Пошао ја у Топчидер. Да ухватим луфт. Преко пута мене седе два млађа човека. Један, мало ћелав гласно прича: ...прво сам добио трбушни тифус, онда колеру и на крају пегави тифус.

Једна дама која је седела поред њега брзо устаде и оде чак на други крај трамвая. А ја се не изглаждам уздржати, па га запитах:

— И то сте Ви, све прележали...?

— И то сте Ви, све прележали...?

— Ама јок, човече! Та сам питања добио на испиту. Неки се засмејаше а мене би срамота што се петљам у ту разглобор.

СУБОТА, 13 марта

Чекамо за месец, па да не би зебли месар нас пустио у радњу. Он нема можак и посао врло иде споро. Али зато разговор све живљи. Нарочито су мушкарци благоглагољиви, али њихов разговор није интересантан. Зато обратих пажњу разговору две старије жене, које су биле лепо обучене.

Једна од њих, сувा и избледела, рече другој, једној руменој и округлој кокици:

— Јао, госпоља Ленка, замислиће ћаћа, ја се пробудим после ужасног сна. А знате кога сам сањала? Вашег покојног г. Ђоку. Као он дошао са ножем па хоће да ме закоље.

— А уколико сте се сати пробудили? — упита је оваја пуначка.

— Па било је око поноћи.

— То није мој Ђока. Тада никад није долазио пре зоре...

дущирана. Пољска менаџер Си корски сада је остао неупослен.

Реприза

Пошто су касе Б. С. К. и С. К. 13 осетно испражњене због великих трошка око одржања аматеризма у њиховим клубовима, у току овога месеца биће приређена реприза утакмица између ова два ривала.

Тренира тургаш

Британски шампион за дуге стазе, Вавел почео је свој пролетњи тренинг, пошто жели да отме светски рекорд од Американаца Мак Артура, за кога веле да је у одличној кондицији за бежање.

Нема шта да изгуби

Један аута је налетeo на тројоар. због тога изгубити дозволу за вожњу.

— Искључено, каже му овај, сасвим мирно. Ја је уопште не- мам.

Нова дактилографија



— А пра саса, господине шефе, молим вас да имате на уму да ја не спадам у оне које дозвољавају да им се шефови удварају.

Мало математике

Проблем. Мој отац има 15 година, моја мати има 10 година, а мени је 30 година.

Може ли се то објаснити?

Решење: Врло просто, које проблем поставио, члан је једне трговачке породице која је покушала путем какве мале наивне спекулације да себи прокричи пут.

—

Гост (лакеј): Да ли је господин још промукао?

Лакеј: Више није, јер баш кад сам му јавио, да сте дошли, он ми је јасно и гласно викнуо: — Ти магарчино једна, зашто си казао да сам код куће?



— Ја никако не разумем како је дошло јаје међу лопте за пинг-понг!

Главни уредник: Теодор Докић. Владник и издавач: «Просветна» звједница а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Софистичке болести

Спортски епиграм

У овоме зимском купу запушли многи рулу извадили мало трошка Кад се мали задовоље Великима иде боље Цео спорт је на три ћошка.

Најбоље средство

Да би се у спорту очувao аматеризам најбоље је сретство увести дневнице пошто се тако назива тарифа, док се овако хвата много скупље.

На трансфер листи

Пољска лакоатлетска екипа, која је била зачланеана као ванредан члан енглеског спортског савеза, брисана је са списка и ре-

наши љуци и наши крајеви

Равајло учи музiku

еве ме вала војекарде јопет. имена Нех ники да узме ете и једва сам Извуко репину од ону ветрометину. Када да ме однесе она куси Ал ја јопет то недам ка елим сунце Ви господско калајисано докле ће Изврдвате а Геча да Плаћа цекови, када ја сипам лечка Воде у млеку оне да од ситницу направе Бредо а кад они клошу никем ништа Па бар да сам много сипијо, јок Очију ми. На пет лите млека две канте воде, тајман да не буде густо и да за њег не запињу Госпошка уста. Јес славе ми. То сам Гео и Ниша друго а она главати контролор цвикери само вунаара на Мен онеш бре да правиш фалцификати и да Трујеш ова народ, јок господине жими ти брачим се Ја зар је бре вода отровна па Вода се бре брате узима каљек и ја ка Велим да мало лечим ови народ. Због севана, две ми очи а он ударио у пудоване и само што Га не удари капља и Јопет бик се ја извјуко да ме не надари ћаво да му кажем море оно да платим брате немо се дерњаш ка сивоја ка Бре сивоја викну Он на мен а ја му велим ја бураверу куд би ти бијо сивоја Него ка велим да се нагодимо попусти мало ти а мало Ђу јопет ја Па ће се неће сртнено оћемо али у апцију Викну он на мен а ја кажем ако Господине, ако и то је ја људе него еве теб двеста банке Па ме пуштај дидем у село оне ми Оде ваз а Он се само намест па каже Еве теб под десет иљада глоба и двајесдан да одуваш у бајбок и Гамо ти ја залави Ал зато с'ад нек муде шаруљу и белку ко оне.

дјојок Вође да се упишем на ту чкољу ди се учи музика оно да Свирам на рамонику и То све нотално и не ка онај Паја циганин што свири у ћемаке.

вћ сам направијо споразум с једну ћораву женску што носи наочаре и од Сутра има да учим ту музикантску школу па прво ћу дучим Ноте а После ћу купим рамонику па кад се врнем у Село са све рамонику има же народ гледа ко на Чудо ал ћу се после јопет врнем у београд и ту ћу да свири по месец Сами ћу променити име јер сад није модерно равајло вћ ћу се крстити шуле јал муле јал фул пошто је то странско, а сад је у моди само тако име а српска

имена Нех ники да узме ете и једва сам Извуко репину од ону ветрометину. Када да ме однесе она куси Ал ја јопет то недам ка елим сунце Ви господско калајисано докле ће Изврдвате а Геча да Плаћа цекови, када ја сипам лечка Воде у млеку оне да од ситницу направе Бредо а кад они клошу никем ништа Па бар да сам много сипијо, јок Очију ми. На пет лите млека две канте воде, тајман да не буде густо и да за њег не запињу Госпошка уста. Јес славе ми. То сам Гео и Ниша друго а она главати контролор цвикери само вунаара на Мен онеш бре да правиш фалцификати и да Трујеш ова народ, јок господине жими ти брачим се Ја зар је бре вода отровна па Вода се бре брате узима каљек и ја ка Велим да мало лечим ови народ. Због севана, две ми очи а он ударио у пудоване и само што Га не удари капља и Јопет бик се ја извјуко да ме не надари ћаво да му кажем море оно да платим брате немо се дерњаш ка сивоја ка Бре сивоја викну Он на мен а ја му велим ја бураверу куд би ти бијо сивоја Него ка велим да се нагодимо попусти мало ти а мало Ђу јопет ја Па ће се неће сртнено оћемо али у апцију Викну он на мен а ја кажем ако Господине, ако и то је ја људе него еве теб двеста банке Па ме пуштај дидем у село оне ми Оде ваз а Он се само намест па каже Еве теб под десет иљада глоба и двајесдан да одуваш у бајбок и Гамо ти ја залави Ал зато с'ад нек муде шаруљу и белку ко оне.

много сам хтео да ви пишем а сада немогу јербо се морам обрачунати соју лесковачку једурму што оне да Види вајду што је писао у Новине па сад од мене тражи капару.

а сад у здравље
ваш гавајло

дјечелности

Гљива — Мудри кишобран који излази тек пошто је киша престала да пада.

Табакера — Неутешна удовица. Кишобран — Штити нас од кише само онда када се изађе са кишобраном, јер ћиша престане да пада те тако не покинемо.

ЖЖ

ДОБРО ОБАВЕШТЕН АДВОКАТ

— Допустите да вам се претставим... Ја сам адвокат и нудим вам своје услуге... када будете повели бракоразводну парницу...

— А ко вам каже да ја желим да поведем бракоразводну парницу?

— Ја сам ваш сусед с другог спрата.

Преко новина

— Тата, треба да ми даш новаца, пуно новаца.

— Зашто, ћерко, забога?

— Да купим потребну спрему. Ја се удајем кроз шест недеља...

— Ка-а-ако! Удајеш се?! Па ја не знам ни да си се верила!

— Боже, тата! Зар ти не читаш новине?

ЖЖ

Локалне вести

— Своје клијенте, примам, право целог дана на Вождовцу, где риљам башту. Ђуша, адвокат.

— Мој муж Риста, напустио је кућу и своје редовне послове и отуђарао незнано куд. Ако се у року од три дана не врати у подрум и не отструже оно пола метра дрва, ови мизјављујем да његове дугове нећу признавати нити ћу му дати издржавање. Јуџа, машомода.

— Адресуј свог новог стана, јавију повериоцима тек када стигнем на ред. За сада им поручујем да се не брину за своје паре.

— Моја бакалска радња биће затворена четири недеље због пакости и злобе. Бакалка из Палилуље.

ЖЖ Проналазак Таса

Таса је познати београдски бомбардир. Сам себе назива књижевником, иако у своме веку, осим признатица, није ништа написао. Али зато не враћа дугове, никад се не купа и не шиша, иде гологлав и вечно је шворц. Као што видите прави правцати боем. Међутим, ове зиме му је преселено бомбство. Шта је најстрашније, то се десило ћеговом сопственом крвицом.

Ево, како је то било: Наш Таса није навикао да купује огрев. За време мира по цео дан је седео у кафани, ту се грејао, бадавајући а ту је, опет, у кафани и спавао. За неким столом у Скадарлији. Рат је пореметио ћегове навике и он је био принуђен да нађе прави стан. Пошто је стан требало плаћати, Таса се залепи за свога пријатеља Леку и код њега је становаша. Али ове зиме Лека оде на рад и Таса оста сам у стану. Газдарица би га радо избацила али ту су Лекине ствари, а он је обећао да ће стан поштено плаћати, па је морала да се помири са судбином.

Тај стан је био некада на Врачару. Осим мансарде, где је становаша Таса, било је још осам, станови где су становали озбиљни и солидни људи. Сваки се на време снабдео са огревом и угљем, док Таса није имао ни чакалицу. Једино дрво које је имао у кући био је Лекин кревет док је он спавао у кревету. И, да видите чуда, овако му је спавање пријало. Зато није могао ни да помисли да овај кревет изгори у

ЖЖ

Женски језици



— Драга пријатељице, после наше прве свађе у браку мој муж је у дворишту посадио једно дрво у знак измирења.

— О, па Ви ћете за кратко време имати читав парк.

РАЗЛОГ

Учитељ: — Код тебе Драги, увек су резултати већи него што треба. Ко ти помаже при раду?

Драги: — Отац:

Учитељ: — А шта је твој отац?

Драги: — Келнер.

Искуства

Антипатија — Мржња са брњицом.

Срећа — Воз који одлази увек пет минута пре но што стигне.

Мане — Како нам близњи називају навике.

пећи. А човеку хладно. Шта да му радите кад човек воли конфор. Али он није дugo лупао глаглу око тога. Имао човек инвенције или како се то вели проналазачког духа. Ноћу, када сви поспавају у кући, Таса се са једном бургијом и кљештама, јексером и две игле, спусти у подрум и пошто се помучио око катаца на једном подруму, он га отвори и напуни зембиль дрва и кофи угља. Потом, затвори опет катаца и врати се у свој стан. Сада је имао огрева за неколико дана. Тако је то ишло цела зима и он је по неколико пута обрећао сва подрума. Видели су људи да најави узима дрва (јер Таса је узимао само цепана) али хаузмајстер се кље да нико не улази у подрум и тако ствар легла. Једини се Цаја господин Жаркова, са трећег спрата и Олга, господин Ђурини, из партера, дохватише око крађе дрва и госпа Олга изговори врло тешке речи на рапчу госпа Цаје. И суд је имао посла, али се Таса није мешао у „женске ствари“.

Тако прође зима и дође март. Сви се подруми испразнише, саком код Маше пензионера, имају дрва и угља. Таса бацио мерак на овај подрум али Маша намештио неку браву дубровачку па је Таса никако није могао отворити. Две је игле изломио, искривио три ексера али катаца оста неповређен. А Таса хладно. Мора да узима мало дрва да изгуре март. Зато се раши да једну ноћ одвали летве и тако се снабде са дрвима. Што намислио, то и урадио. Једну ноћ дувао је јак ветар, па се Таса понада да га нико неће чути. Понасе велику корпу, чекићи и од једног друга узимаји и длето. Сав потребан алат.

Било је скоро три часа после пола ноћи када је напунио корпу и таман је почeo да закуцаја летве, када га неко млатну по глави. Он покуша да утекне, али Маша пензионер — то је он био — драгби једну летву и сву је изломи о ћегова леђа. Таса је, иако боем, јуначки урлао, па се избуди цела кућа. Сваки од становара муни Тасу да би се, колико толико утешили због крадених дрва, а госпа Сида, газдарица, сава га пљуну.

Сада је Таса сав уфаљован. Лежи код неке рођаке на Вождовцу. Своме побратиму Рајку, који га је посетио, Таса, сав погружен прича:

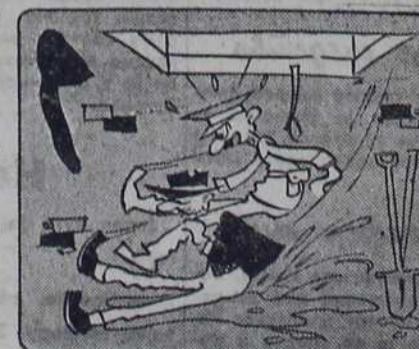
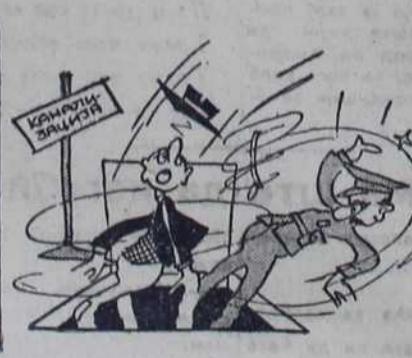
„Ето, брате, неком се не да да буде непоштен. Толики свет краје да ником ништа а ја једном покушао, па, ето, како настрадах.“

„Па ти си, брате, претерао. Целу зиму гориш туђа дрва — вели му Рајко. Требао си бар у марту да цвокоћеш, када си се зимус муле грејао. А ти хтео баш да Ускраса да ложиш.“

„Јест, мајку му, признате Таса. Сам сам крив. Поверовао сам да сав нашао сигурно сретство..“

Тасин случај најбоље приказује како није свакоме суђено да буде проналазач.

ЛОГОВ ДЛЯ РЕВНОСТИ ЧЛНА



ШИРЕНИ СТРАНИК

Несуђени



— Ви тражите руку моје ћерки? А какви ми гарантије дајете за њену срећу!
— Ја... ја... јаса ссссаамм иинизз шшшкко-
пе зза мммут... ав, ав, це.

ЖЖ



— Здраво пријатељу, шта радиш, не чујем те
више да свираш на клавиру!
— Продао сам га једном сељаку.

ЖЖ

ЊЕНИ ОСЕЋАЈИ



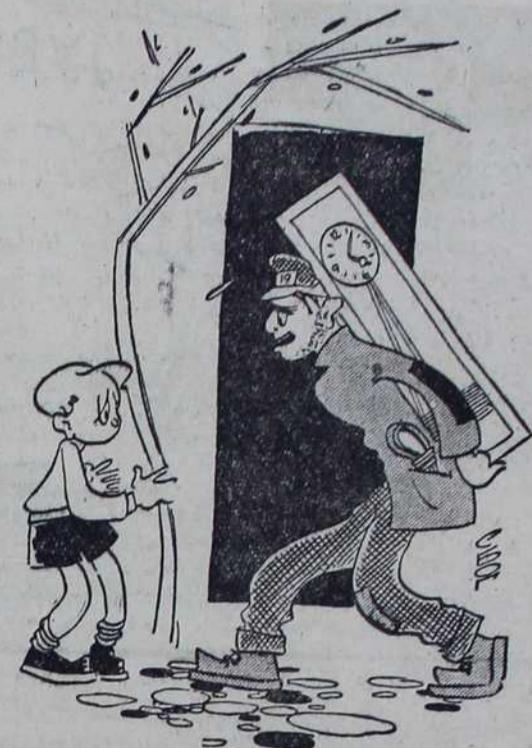
— Прекинула сам веридбу са Пером јер ње-
гови осећаји нису више онакви, као што су били
онога дана када сам му рекла ћак.
— Зашто си онда задржала тај брилијантски
прстен?
— Зато, јер се моји осећаји нису променили.



— Моја собарица је веома дискретна. Пре
нега што уђе у собу увек прво погледа унутра
кроз кључаницу.

regalito

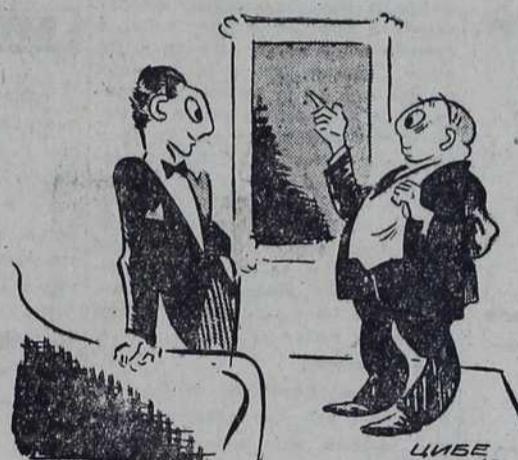
Мали Перица



— Извините, добри чико, али зар није прак-
тичније да носите један џепни сат, као мој тата.

ЖЖ

...атонска судав



ЦИБЕ 43

Отац: — Ја бих више волео да узмете моју
старију ћерку. Да ли вам је баш толико стало до
млађе!

Кандидат за женитбу: — Ако је мираз исти
онда да. Иначе, можемо се споразумети.



— У овој хаљини те још нисам видела!
— Кад си је добила..
— За свој рођендан...
— Види, види! Сигурно се онда ниси надала
да ће то после толико година бити опет мо-
дерно!..

ЖЖ

КАД ШАХИСТА БИРДА КРАВАТУ



— Дакле, дешава се да на дан зарадите и по
хиљаду динара! То је рекорд!..
— Рекорд постиже моја жена која их потро-
ши за пола сата.



СЕПТОМЕДИЈА

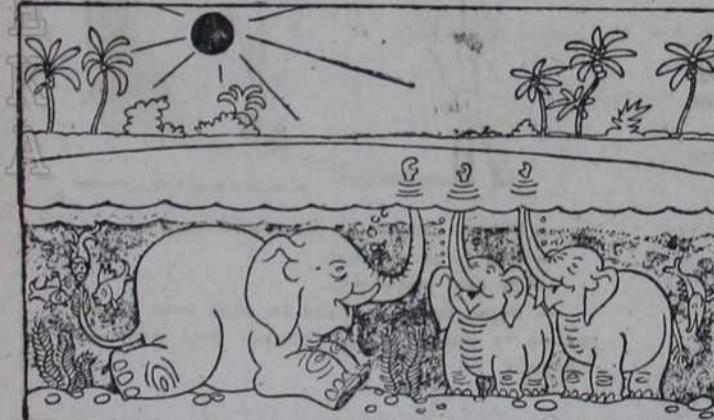
Како мали **шорша** зашиља...
..., стаклорезца"



М. Јанковић



— А бре, Трпкон несам ли ти казо да не пушташ пцетиште да го, ране муштерије! Ако се сед наприма, ко ће, Сре, да нам очисте толики шерпнење.



И тако радите, драга моја деце, када је горе превише топло.

За ту сада шајну



— Кажеш да је гуска залутала — код тебе! Можеш ли ми поверишти како се то ради!

Ђока на маратону

Ђока је врло леп и елегантан човек. Управо он мисли да тако изгледа а какво мишљење имају dame о томе, тешко је знати. Главно, Ђока је сам са собом задовољан. Иначе он је шеф једнога надлежства — тако се претставља у женскоме друштву а у ствари он је обичан практикант.

То би била кратка биографија јунака ове приче, који се недавно, на целој Чубури прославио због својих спортивких способности тако стекао надимак маратонац.

Ево, како је то било. Видео Ђока једно вече лепу плаву девојчицу. Нема више од двадесет година а лепа као вила Равијола. Запуца Ђока за њоме и, не лези враже, пође му за руком да се упозна. Наравно, он није рекао да је практикант већ се претстави као доктор хемије и висок државни службеник. Хемију је пао изабрао пошто из праксе зна да жене не воле тај предмет па га због тога и не знају. Другим речима ту га је тешко ухватити у лажи.

Елем Ђока се допаде Верици, почеше шетња и већ је њој «спевао» и деб песме. Оно баш да је он написао, не би било сасвим тачно, али се мора признати да је читаву недељу претурао по библиотеци збирке песама док је нашао нешто згодно. Овај лепи фебруар још је олакшao његову акцију и Верица је била страсно заљубљена у «лепог доктора». До душе, десио му се један мали малер. Али он је то правдао претераним умором од посла. А мало је требало па да већ ту буде комедије и невоље. Стјао он једнога дана на Теразијама и чвршио се на фебруарском сунцу — јер то му је све што се огреје. Собу није ложио три године, а када сте чули да се практикантима загревају канцеларије. Елем, стјао он на сунцу када нађе Верица и позва га:

— Докторе!

Ђока заборавио да је он тај «доктор», већ се загледао у један зембиль код једнога сељака па лупа главу: да ли је прасе или јагње, кад га неко удари по рамену и рече:

— Шта радиш овде докторе?

Ђока се тржи и наљути што га прекидају, па се раздра.

— Море какав доктор. Оставите ви мене са тим глупим шалама.

— Па, ја сам Ђокице! простења збуњено Вера а Ђока се узврда и једва се ствар некако изравна.

Једнога дана, крајем фебруара, Вера рече Ђоки да јој је рођендан па зато нека дође сутра на ручак. Том приликом хоће да га претстави родитељима као вереника.

Ђока претрну, али Вера убрзо додаде:

— Не бој се, ми смо богати, ја сам јединица... Од радости Ђока заборави да пита чија је кћи. Сутра дан, још пре беле зоре, Ђока се почeo да дотерије. Избријао се, испеглао одело и јавио телефоном у канцеларију да има групу, па онда изашао да се мало прошета.

У само подне, са букетом цвета или без капута, он крете на Врачар у кућу своје Верице. Немојте помислити да је пошао без капута што му је врућина. Не брате. Он је рано изашао да се шета само зато да «јуда» свој капут. Удати је стручан израз за давање у заложну банку. Тако је дошао до паре за букет. А за пакост тог дана дувао је неки ветар.

У само подне стиже Ђока. Са улице виде лепу кућу, господска: «Хм, мајку му — мисли се Ђока, био сам ја у овој кући! Вртео се неко време око капије и, напослетку зазвони. Убрзо се зачуше кораци и када се врата отворише, за мало га капља не удари. На њима се појави његов начелник Таса.

— Овај, онај... господине начелниче, муџао «г. доктор» ово за рођендан госпођици, онај, онај...

— Шта си се спетљао — рече



му начелник. Говори шта је било и шта хоћеш.

— Овај, пардон, збуњено промулга Ђока и клисну низ улицу.

И сада, по овом времену иде без капута и без веренице, а Таса га је најурио из службе. А због брзине приликом оног бакства сви га зову «маратонац» и то ће му остати.

Збрка од огласа

Већ два месеца како сам без послса. Сваког јутра читам мале огласе, не бих ли нашао какво намештање. Али, кад год пронађем неко згодно намештање, док ја одем да се јавим, већ су другог запослили. Зато сам решио да не читам целе огласе већ само наслове и ево шта сам јутрос прочитао:

— Одлутала — самостална госпођа — Доји 12 литара млека дневно — Непознатих родитеља — без предњих зuba — Не гризе — Гмишавски професор — Производи коњске кобасице — Са дуплим цоновима — Под ногом — Прворазредна дојила — 90 година стар — Сироче без очија и мајке — Добар трака — Подесан за јахање — Тражи дадиљу — За дуге пруге — Подесан за ћутање — Место футбала — Са три паре резервних наочара — Ставила се на расположење — Дама 60-тих година — Још употребљива — Кратко ошишана по плећима — Издаје се — За брузду употребу — Без мириса — 30 хитаци у секунди — Уступам — Интелигентну бединерку — Мало употребљена — Са нузпросторијама — Врло јевтино — Ако жelite — Сваку количину — Намештаја — Јасни гани кревет — Тражи стан



УВЕК ОТМЕНО



НАРЕДАВА ПРЕТСЕДНИЦА ОПШТИНЕ КАВВОЧИЋ
О ОДВЕДЕЊУ СЛУЖБИ РАДА!

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

9 + e + ч + у

Кад не разуме



Он: Ајме мени, ова дама је си-
сурно изгубила своју карту за тек-
стип.

Велики речник малога Периће

Авица — А ви за кога сте?
Алексија — Алексина жена.
Анастазис — Анина стаза.
Аорист — Јас Ристол.
Викар — Онај који виче.
Градација — Раџија у граду.
Гутаперка — Перка која све гу-
та.

Дамаст — Мајна дебела дама.
Директор — Дирек за подупи-
рање тора.
Капелан — Ланена капа.

Бодникава козерија

Ових дана је објављена ста-
тистика да се од Божића на о-
врба и пузјају и женска срца.
Вамо венчало преко шест сто-
тина парова. Према томе ова
година носи у томе погледу ре-
корд. То је, вероватно, зато и
што ми све радимо за инат. То
какже: Сигуран као врбов клин.
Нам је заједнички фелер. Када
је требало женити се, онда је
био пун духовни суд — јер су
се сви разводили. Просто била
ушла нека зараза. Так чујеш
разводи се тај и тај! За што по-
богу и забога, чудиш се ти. Да
они су бар лепо живели.

Па баш зато се и разводе, до-
садио им леп живот, одговори
ти неко. А то и јесте вероватни
разлог. Хоће људи промену. И
сада је исти случај. Досадило
је људима без жена, ноћу не мо-
же да се луња а породично ог-
њиште даје сигуран и добар
кост, па се жене и они који се,
иначе, не би никад женили. А
можда је томе допринела и ова
топла зима. Топло сунце у фе-
бруару загрејало срца и мно-
гима се отопио лед, који се око
срца нахватао, па они, онако
подгорјани и одушевљени, пра-
во пред олтар. А главни месе-
ци за отапање леда око срца
били су обично април и мај. О-
ве године ће то бити март, који
се иначе назива врбопуз, зато и послован човек. Није онда

Она: — Шта мислите, мајстро,
који је најјачи доказ љубави ко-
ји може једна жена да вам пру-
жи?

Он: — Да ми окрпи чарапе.

НАЈЈАЧИ ДОКАЗ



Жене су уопште сличне врби и
марту. Прво, под њиховим др-
ветом нема хлада, а друго си-
корд. То је, вероватно, зато и
што су променљиве и ћудљиве
као месец буђења пролећа.

Уосталом, у нашем народу се
вели „баба Марта“ а из тога се
види да је Марта женскога ро-
да. А вала и како не би био
женскога рода када се од ње-
га толико очекује. Чиновници
желе да буде врућина као у ју-
лу да се не би морало да купу-
је: одело, обућа, и да ложе пе-
ћи, обућари жеље да буде вла-
жно — да би се што више кра-
пиле ципеле, ћаци да буде мраз
— да не би редовно ишли у
школу и тако даље и тако да-
ље. Као што видите много би
ово било и за ова два месеца па
тако ли за један. Због тога ни-
ко не воли март и сви га гре-
ши: иако он, јадник, није ништа
са нахватао, па они, онако крив. Хоће свима да угоди па
врда час овамо, час онамо, и,
наравно мора да згреши.

Исти је случај и са женама.
Од ње се тражи да буде мајка,
тако да се назива врбопуз, зато и послован човек. Није онда

ЦИЛЕ.



— Је сте ли се достојно припремили, да примите свету тајну брака?
— Па, како да кажем, господине попо, и јесмо, заклали смо два прасета, пет гусака и
десет пилића.

Разговори ленћар Таше и вернај му друга Раše

Госпођица: Врате лифта неће
да се затварају. Како то?

— Т-хе...

— Т-ја...

Госпођица: Ајде, помозите ми.

— Који од нас двоје?

Госпођица: Или један или дру-
ги.

— Ја сам један а ти си дру-
ги.

— Не, ти си други.

Госпођица: Глупаци!

— Ух...

— Ах...

— Отиша је.

— Да је остала још два сата
чак бих се и посвађао.

Вратар: — Лифт је поправљен.

— Ух...

— Ах...

— Јеси ли чуо?

— Да.

— Онда притисни дугме и хай-
демо.

— А што га не би притиснуо
кад ти је ближе.

— Али ти га боље видиш.

— Ух...

— Ах...

— Јел баш мора да се иде до
онога на трећи спрат?

— Не.

— Онда шта чекамо да се гу-
бимо одавде?

— Нека глад оправда напор
помицања.

— Ух...

— Ах...

— Ама баш никако нисам гла-
дан.

— Ни ја.

Господин: Куда иду господа?
На трећи спрат као ја?

— И ви... Онда хайдемо! Тако,
стигли смо на трећи спрат. Шта
ћете ви сада?.. Враћате се до-
ле?.. Чудно, све знаковима го-
воре, мутави су обоје...

— Ух...

— Ах...

— А зар тај није био онај са
трехе спрата код кога је треба-
ло да се иде?

— Да.

— А што нисмо пошли са њим?
— Чекао сам да се ти прво ре-
шиш.

— А ја опет да се решиш ти.

— Ух...

— Ах...

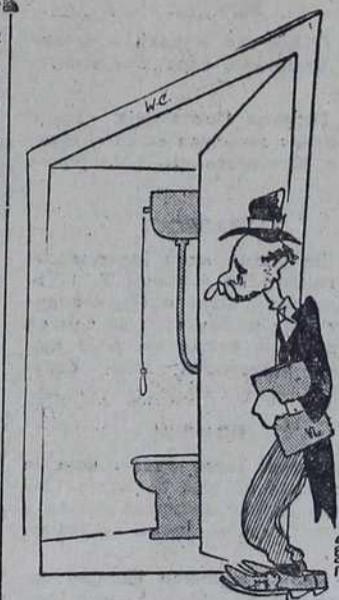
— Идући пут када се лифт бу-
де пењао на трећи спрат.

— Вратићемо се опет доле.

— Ух...

— Ах...

МУСТРА



— Боже, зашто ли сам уопште
дошао овамо!

Мали Перића се пита

Да ли поверенику треба све
поверићи?

Да ли се ѡак који направи гре-
шке у задатку зове грешник?

Зашто дресирани psi не но-
се дресове?

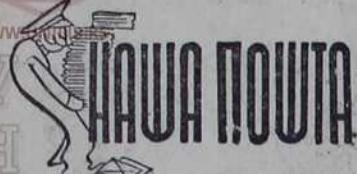
Да ли се паракувар зове тако
зато што кува на пари?

Како да Разбирига разбија бри-
гу?

Зашто тата каже да је чика Ми-
ка тесногруд, кад је чика Мика
двапут шире од његове тате?



— Молим један руж у овој бо-



Дописницима из Београда: Бар за време ускршњег поста оставите преписивање старих виџева. Шта, онда, да радимо ми у редакцији.

—О—

Стаменку: Када би корисније употребио време које проводиш у писању, куд би ти био крај.

—О—

Горици: Лепо је хтети, али то ништа не вреди када ти је напознат глагол моћи.

—О—

Почасној сарадници: Воде и маш исувише али брате хумора ни мало, зато твоје радове не можемо искористити. Дођи да се видимо али — без рукописа...

—О—

Васи: Лако је зарадити када се не бира начин, али је тешко бити поштен. Зато се определи: Ако си за поштење мани трговину, ако си лаком на зараду, дигни руке од поштења.

—О—

Татиној мази: Само үаба ша-пукеш. Прошло је то време када ти је протекција могла помоћи. Зашто да други иду на рад, а ти не?

—О—

Васпитачу омладине: Твој позвив је жртва. Кађа си га већ изабрао, сада немој да кукаш већ гледај да и деца нешто добро науче, а немој трговати.

—О—

Јувелиру: Има лепа пословица, коју треба да научиш. Она гласи: Ко за туђом вуном пође, сам острожен кући дође.

—О—

Бобики: Када си тако навикао на конфор а ти седи код куће и тражи из албума оне слике од пре десет и двадесет година. Ем ће ти бити мило, ем те ништа не кошта.

—О—

Државнику М.: Када си играо неку улогу нико од тога нема штете осим тебе. Као што видиш! Твој случај је само твоја приватноста.

—О—

Веси: Правом господину не треба одело па да то буде. Пошто ти без одела не можеш бити господин, обрати се неком шајдеру.



— Али мис Доли, какве везе има овај ваш костим са врбовњем за морнарицу!

— О! има капетане. Ово је управо један нови плес »Конвој«.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ВЕРИДБА

— Г. Жиголо Корзић и господица Бајбокана, верени и испитани.

— Госпођа Протекција, звана »Југовинак« заручила се са г. Монденом Клипаничићем, рентијером овд.

ЗАХВАЛНОСТ

— За време мого једномесечног лечења на клиници У. Г. Б. моји суседи Сима и Пере водили су моју радњу тако да сам се извадио. На овоме им моја најтоплија захвалност. Јоца, бакалин.

ПОМЕНИ

— Моме Тегет оделу, које је »васкрслок« на дан 12 марта 1942 године давају годишњи помен у суботу 13. ов. м. Јанко, гуланфер, овд.

— Мојој јединици Капари, која премину уочи Божића код Трај-

ка млинара, даваћемо четрдесетдневни помен у његовом амурлуку.

ЧИТУЉА

— Наша нада и узданица Гиган, наша разбибрига и будилник, петао од чувене гејуланске расе напрасно је преминуо у тутем лонцу. Пела, распутшеница са поћерком Даром.

Штампарске преносе

У оточченим борбама уништена је једна већа група терориста (терориста).

Највећи кожари (пожари) бе-сне у кварту...

Упркос свему спасена је цено-купна досада (посада) рапсог брода.

Попустило је одушевљење Кинеза за чорбу (борбу).

Прва места у позоришној дворани заузела је рогатија (богатија) публика.

Гост је све присутне задивио својим уметничким пецањем (пењањем).

Пролећне сунце измамило је на Калимегдан много шетача, нарочито љубавне пацове (парове).

После наглог топљења снега, реке заносе (наносе) муљ у равницама.

У пролећном костиму са спортском касом (капом) на глави Ана



— Хеј, господине... Ваше очи... Зaborавили сте ваше очи...

— Срећа је донела у овај наш брак. Шта си ти имао ранije?

Мисли о женама

Плач женин је често само оруђе да дође до нових радости и смеха.

Док жена уме да воли, дотле је и млада.

Женина љубав постаје опасна у часу када она сама жели да та љубав престне.

Нова хаљина има дражи за жену само док је на својој пријатељици не види.

»Отсада ћу ћутати!« — каже свака жена, па продужи даље да говори.

Посетама, на којима се нико не оговара, жене не присуствују.

Жена која се хвали својим поштењем, то је жена којој је поштење постало тешко.

ТЕТКА РОЈКА ОДГОВАРДА

Напуштењо: Боље је теби него свима нама. Сада немаш за кога да се бријеш и да будеш љубомрна. Поред тога имаш право да слободно тражиш другога.

Лели: Ожиљек на образу није ништа страшно. Важно је да на том месту немаш флеку, јер она се не скиди ни сапуном! Ожиљак је интересантан јер ће поверишти да си много превживеши.

Сој: Глупо ти је питање и не бих ти одговорила али имаш лепо српско име. Даље, ја дајем савете само онима, који то сами траже а моји су одговори интересантни само за оне који не воде сами да мисле.

Нели: То мора да је неки клипан. Када ти њега зовеш у стан на разговор а он не дође, онда имаш свега две могућности: или те бије рђав глас или је то нека будала. Трећег нема.

Раји: Ти, брате, много тражиш. Откуда ја могу знати зашто је та твоја Светлана смешљива па се стално смеје. Можда је ти замејаваш, а можда је неко голишица?

Душици и Цани: Једној је лице суво а другој масно. За вас је бар лако заменити главе па ћете оба бити задовољне а човечанство неће бити на штети.

Мици — Крагујевац: Ако те заиста воли, неће му сметати ципеле са дрвеним ћоном а ако те лаже, можеш имати најбољу ципелу од змијске коже па ти ништа не помаже.

Гимназисти — Крушевац: Када не би имао слабе оцене и када те не би mrзео по неки професор, онда би био прави ћак. Ими смо боловали од те болести.

Милету — Јагодина: Из твога питања видим да је Јагодина, заиста, ћуранска престоница.



Лажову

Лагер соли много већи
Твој бакалин мора стећи
То у твоју корист спада
Народ ће се осолити
Па ће много мане тада
И несланих лажи бити.

Књижевнику

Дело ти је куколь-эрње
Баци перо ти у прије
Што напишеш, све без везе
Нигде кључа од те резе
Смисао се залуд чека
Свуда фали реч по нека.



— Срећа је донела у овај наш брак. Шта си ти имао ранije?

— Мир!